

El Parador

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Rbla. de Sant Just, 25.
Emplaçament En el nucli urbà on la Rambla s'eixampla i es bifurca.

Coordenades:

Latitud: 41.382507198149
Longitud: 2.0740342405113
UTM Est (X): 422576
UTM Nord (Y): 4581634

Classificació

Número de fitxa 08221 - 176
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Racionalisme
Segle XX
Any 1965
Autoria de l'element: Josep Guinovart Bertran i Francesc Xavier Modolell Lluç (del fris ceràmic), industrial Ceràmica Vallbé (abans Pujol i Bausis, Esplugues de Llobregat) cocció del fris ceràmic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Just Desvern, Plaça de Jacint Verdaguer, 2, 08960

Fitxes associades:

[Fris ceràmic del Parador](#)

Autoria de la fitxa Juana María Huélamo - Marina Peris i David Torres Rodríguez-Kuanum

Descripció

Edifici de planta rectangular i dos nivells d'arquitectura moderna i funcional, caracteritzada per la simplicitat de les formes i l'ús de materials que harmonitzen amb l'entorn. Combina línies rectes i una estètica geomètrica.

La planta baixa es caracteritza pel seu parament fet de maó vist i que contrasta amb les superfícies blanques llises de les plantes superiors. L'accés principal és identificable, ja que l'entrada destaca perquè sobresortint al davant s'hi troba una estructura volada. La façana també destaca per les seves vidrieres que es combinen amb pilars metàl·lics de color gris fosc.

La planta superior destaca pel voladís que l'emmarca a més de proporcionar un acabat estètic molt contemporani. També consta de grans finestrals que ocupen tota la façana i que es combinen amb marcs metàl·lics. Entre la planta baixa i la planta superior hi ha un frontispici de ceràmica decorat amb motius animals i florals de tons blaus i marrons.

La coberta és plana, alineant-se amb l'estil general de l'edifici. L'acabat és net i blanc contribuint a la senzillesa de l'estil de l'edifici.

L'entorn és un espai obert amb zones enjardinades i arbres, voreres amples.

En conjunt, el Parador de Sant Just destaca per una arquitectura que combina funcionalitat i disseny modern, amb una clara vocació de diàleg amb l'entorn urbà i natural del municipi.

Història

L'any 1944 s'inaugura el Parador de Sant Just Desvern, un edifici que en un principi havia de tenir la funció de sala d'espera de les línies d'autobusos que connectaven el municipi amb Barcelona.

El primer edifici era un local obert de planta baixa, però amb el temps es va tancar amb vidrieres de fusta. El parador ha passat per mans de diferents propietaris, tot i això, el primer encarregat de gestionar aquest espai va ser Josep M. Modolell i Lluch.

Amb el pas dels anys, l'edifici original del Parador va ser enderrocat per donar lloc a una nova construcció més contemporània: la Biblioteca Popular de la Diputació de Barcelona formada per una estructura metàl·lica de dues plantes l'any 1965. El projecte arquitectònic anà a càrrec de la Diputació de Barcelona i es creu que l'arquitecte va ser en Josep Alemany. El 1983 el servei de biblioteca es va traslladar a Can Ginestar. Entre el 1985 i el 1996 va funcionar com a Casal de Joves.

L'any 1965, amb la inauguració de la biblioteca es va instal·lar un frontispici de ceràmica cuit a la fàbrica Pujol i Bausis d'Esplugues de Llobregat. Aquesta obra va ser creada per l'escultor Xavier Modolell i Lluch i el pintor Josep Guinovart i Bertran.

En l'actualitat, l'espai s'ha transformat completament i funciona com a restaurant.

Bibliografia

AMIGÓ BARBETA, Jordi; VILARDELL TARRUELLA, Roser (1994). *El transport de viatgers a Esplugues i Sant Just (1900 – 1950)*. Ed. Ajuntament d'Esplugues de Llobregat.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern, p. 726-7.

MALARET AMIGÓ, Antoni (1998). "L'origen i la història dels carrers de Sant Just Desvern". *Miscel·lània d'Estudis Santjustencs*, núm. 9, p. 146-221.

OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern, p. 48.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 6, Arxiu Municipal de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[El Parador. Dades històriques de Sant Just Desvern](http://patrimoni.santjust.net/mobile/17)
<http://patrimoni.santjust.net/mobile/17>

